

[Kofod-Svendsen]

ringspartierne og Det Radikale Venstre og på den anden side de to beslutningsforslag, som vi behandler, fra henholdsvis Socialdemokratiet og SF satser på forbedringer. Der er bare forskel på forbedringernes styrke. Det er den ene forskel.

Den anden forskel er, at regeringspartierne og Det Radikale Venstre, om jeg så må sige, har skaffet pengene til de forbedringer, som sker, mens jeg ikke har kunnet se nogen beregninger i beslutningsforslagene nr. B 141 og B 142, men jeg ved ikke, om det skulle være en form for kommentar til de to forslag, at der i Børsen har været et interview dels med hr. Svend Auken, dels med hr. Gert Petersen, og hvor hr. Svend Auken fastslog, at vi ikke skulle have skattestigninger, mens derimod hr. Gert Petersen fastslog, at der skulle ske skattestigninger. Så dér kan man se. SF har anvist en vej, men jeg har ikke fået anvist den samme vej fra Socialdemokratiet. SF sagde klart, at de og de grupper skal rammes af skattestigninger, og det er muligt, at man har tænkt sig skattestigninger af en sådan størrelse, at det, man har foreslået i beslutningsforslag nr. B 142, bliver dækket ind. I så fald mangler jeg fra Socialdemokratiets side både en beregning af, hvor meget det vil koste, og en anvisning af, hvor pengene skal komme fra.

Regeringen har redegjort for, hvordan forskellige grupper bliver tilgodeset, og jeg skal ikke gå yderligere i detaljer. For de sociale pensioner har der jo fundet en dyrtidsregulering sted, og der vil fortsat ske en dyrtidsregulering plus en yderligere regulering, således at der i den indkomstperiode, vi er gået ind i, vil ske en parallel udvikling for henholdsvis de sociale pensioner og på arbejdsmarkedet.

Hvad uddannelsesstøtten angår, pågår der forhandlinger, så det skal jeg ikke komme ind på.

Endelig vil der ske en velstandsregulering via pristalsreguleringen for den tredje gruppe, sygedagpenge, arbejdsløshedsdagpenge, barseldagpenge, og så kan der i givet fald også, som arbejdsministeren nævnte, blive tale om regulering i tilfælde af en særlig lønudvikling.

Regeringspartierne lægger altså sammen med de Radikale op til forbedringer, men ikke på samme niveau som Socialdemokratiet; til gengæld har regeringspartierne og Det

Radikale Venstre, om jeg så må sige, dækning for de forbedringer, de foreslår.

Pia Kjærsgaard (FP):

Der er jo, som der står i bemærkningerne, sket en væsentlig forbedring af overenskomsterne på arbejdsmarkedet. Fremskridtspartiet beklager naturligvis på ingen måde, at folk får mere i lønningsposen – vi mener faktisk også, at de godt kunne trænge til det – men vi mener selvfølgelig også, at det er sket på et helt, helt forkert grundlag, nemlig i form af en god gang valgfølask, som de samme skatteborgere, man nu giver mere i lønpålæg, kommer til at betale tilbage i form af øgede skatter og afgifter på et senere tidspunkt. Vi mener naturligvis, at Folketinget skulle have hævet den skattefri bundgrænse, for det ville have givet en reel realløn fremgang.

Vi har, som det er blevet fremført her et par gange i dag, verdens bedste arbejdsløshedssystem, og det er også ganske udmærket, når vi har de mange arbejdsløse, som regeringen desværre ikke evner at få sat i arbejde, men jeg må ligesom nogle af de øvrige ordførere beklage, at man ikke sætter tal på og fortæller, hvor i alverden pengene skal komme fra, og hvad det i øvrigt koster; det ville klæde ethvert udgiftskrævende forslag. Hvis man altså ønsker at spare på nogle offentlige udgifter for at give dem ud på andre områder – det er jo pludselig blevet meget moderne at lave omjusteringer af de offentlige udgifter – er jeg tilbøjelig til at tro, at man, som Socialdemokratiet og SF har for vane, vil give skatteskruen endnu en omgang. Jeg ved godt, at hybridnettet og Storebæltsbroen endnu en gang er blevet nævnt – de to tiltag må man nok sige har skullet holde til mange udgifter igennem det sidste stykke tid – men jeg kunne nævne adskillige andre områder, som Fremskridtspartiet vil spare på for at gavne dem, vi kalder de svage i samfundet.

Vort forslag om en ensartet og forhøjet folkepension har som bekendt været til behandling, og det kan vi meget anbefale forslagsstillerne at stemme for; så får vi i det mindste én gruppe med, og det ville være et meget, meget stort fremskridt. Vi mener, at man med disse forslag tager munden for fuld. Vi må i første omgang koncentrere os